

Sygn. akt II KK 101/21

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **D. S.**

skazanego z art. 107 § 1 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 29 kwietnia 2021 r.,

z urzędu, w przedmiocie pozostawienia bez rozpoznania kasacji obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 15 lipca 2020 r., sygn. akt V Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Ł.

z dnia 22 maja 2019 r., sygn. akt IV K (...)

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k., art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 i 637 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

D.S. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. z 22 maja 2019 r., sygn. akt IV KK (...), został skazany za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 77 § 1 k.k.s., na karę grzywny w wysokości 250 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł (pkt 1). Nadto, wyrokiem tym orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia gier losowych na okres 5 lat (pkt 2), przepadek automatów do gier (pkt

3) oraz rozstrzygnięto o kosztach sądowych (pkt 4). Sąd Okręgowy w Ł., po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, wyrokiem z 15 lipca 2020 r., w sprawie o sygn. akt V Ka (...), zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego utrzymał w mocy, rozstrzygając jednocześnie w przedmiocie kosztów za postępowanie odwoławcze.

Kasację od wyroku Sądu II instancji wniósł obrońca D.S., który zaskarżając wyrok w całości, podniósł zarzuty:

1. obrazy przepisów postępowania, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 5 § 1 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k., poprzez utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji oraz niewzięcie pod uwagę, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów apelacji obrońcy, wadliwości procesowych i materialnych orzeczenia pierwszoinstancyjnego charakteryzujących się niesprawiedliwością w stopniu rażącym, w sytuacji gdy przeprowadzone dowody i okoliczności ujawnione na tej podstawie w toku przewodu sądowego, a także dokonana na kanwie tego ocena prawna czynu, nie były wystarczające do poczynienia ustaleń zgodnych z prawdą i co za tym idzie do przełamania domniemania niewinności skazanego;
 2. rażącej obrazy przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej przestępstwa skarbowego przypisanego skazanemu, mającą istotny wpływ na treść wyroku, tj. art. 107 § 1 k.k.s., poprzez jego błędną wykładnię polegającą na nieprawidłowym przyjęciu, że dla zrealizowania znamion „*urządzenia lub prowadzenia gier na automatach*” wystarczająca jest sama tylko czynność zawarcia przez sprawcę umowy cywilnoprawnej oddania lokalu lub jego części za czynsz do władania innemu podmiotowi dla eksploatacji automatów do gier, podczas gdy prawidłowe rozumienie tej regulacji powinno wskazywać, że dla popełnienia przestępstwa skarbowego tego typu konieczne jest wykonanie czynności ściśle związanych wyłącznie z samym organizowaniem gier;
- opisanie wadliwości skutkowało wpierw podzieleniem oceny jurydycznej wyroku sądu pierwszej instancji i poczynieniem w sferze faktu ustaleń wykraczających poza ładunek wynikający z zebranego materiału dowodowego, a w konsekwencji utrzymaniem skazania przy błędnym wyłożeniu znamion penalizowanego zachowania.

Obrońca wskazując na powyższe zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

Prokurator Okręgowy w Ł. w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniesiona kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy.

Zgodnie z treścią przepisu art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Dodać należy, że wynikające z tego przepisu ograniczenia nie dotyczą podmiotów kwalifikowanych określonych w art. 521 k.p.k. oraz uchybień z art. 439 k.p.k., które mogą być podniesione w kasacji niezależnie od treści merytorycznej zaskarżonego wyroku, a zarazem niezależnie od kierunku kasacji (art. 523 § 4 k.p.k.). Z powyższego wynika więc, że jeżeli strona, nie będąca podmiotem kwalifikowanym, wnosząca kasację od wyroku, w którym orzeczono karę inną aniżeli kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia wykonania, nie formułuje w kasacji zarzutu w postaci uchybienia o charakterze bezwzględnej przyczyny odwoławczej, to kasacja taka jest niedopuszczalna z mocy ustawy.

W niniejszej sprawie obrońca we wniesionej kasacji podniósł natomiast wyłącznie zarzuty rażącej obrazę przepisów prawa materialnego i procesowego – a te mogą być zaliczone jedynie do katalogu innego rażącego naruszenia prawa, o którym mowa w art. 523 § 1 k.p.k., nie zaś do kategorii z art. 439 k.p.k.

W tej sytuacji, zgodnie z określoną w treści art. 530 § 2 k.p.k. powinnością prezesa sądu odwoławczego (przewodniczącego wydziału odwoławczego lub upoważnionego sędziego – art. 93 § 2 k.p.k.), do którego obowiązków należy również kontrola warunków formalnych kasacji było wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego, stosownie do treści art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

Z akt przedmiotowej sprawy wynika jednak, że w toku czynności okołokasacyjnych przed Sądem II instancji nie dopełniono obowiązku sprawdzenia wymogów formalnych wniesionej przez obrońcę skazanego kasacji, skoro wadliwie

stwierdzono, iż odpowiada ona warunkom formalnym i polecono przekazanie akt sprawy Sądowi Najwyższemu (zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Ł. z 31 grudnia 2020 r., V WKK (...), k. 297).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy, zobligowany w pierwszej kolejności do oceny wymogów formalnych przyjętej i przekazanej mu do rozpoznania kasacji, stwierdzając że z powołanych wyżej względów jest ona niedopuszczalna z mocy ustawy, stosownie do treści art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k. orzekł jak w pkt. 1 sentencji, a w konsekwencji tego rozstrzygnięcia także o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego.